

नित्यं श्रीरनपायिलक्ष्मीकः ॥ अजय्यः जेतुमशक्यः ॥ शाश्वतोऽपक्षयरहितः ॥ ध्रुवः परिणामशून्यः ॥ अनेन षड्भावविकारशून्यत्वमुक्तं ॥ महायोगित्वादिविशेषणविशिष्टो
येन विष्णुः स एव राम इत्यर्थः ॥ १४ ॥ सराक्षसपरीवारं राक्षसरूपपरीवारसहितं हतवानिति शेषः ॥ देवशत्रुभयावहमित्यनेन भगवतो वैषम्यनैर्घृण्ये परिहृते ॥ अवतारप्रयोज
नं रावणवधप्रयोजनं च देवभयनिवृत्तिरूपं दर्शितं ॥ १५ ॥ पुरा भगवदुद्देशेन तपोनुष्ठानकाले तद्वैरं स्वजयनिमित्तं वैरं स्मरद्भिरिन्द्रियैरकर्मप्रवृत्तिसंपादनेन निर्जितः ॥ १६ ॥

श्रीवत्सवक्षानित्यश्रीरजय्यः शाश्वतो ध्रुवः ॥ मानुषं रूपमास्थाय विष्णुः सत्यपराक्रमः ॥ १४ ॥ सर्वैः परिवृतो देवैर्वानरत्वमुपागतैः ॥
सर्वलोकेश्वरः श्रीमान् लोकानां हितकाम्यया ॥ सराक्षसपरीवारं देवशत्रुभयावहं ॥ १५ ॥ इन्द्रियाणि पुरा जित्वा जितं त्रिभुवनं त्वया ॥
स्मरद्भिरिव तद्वैरं इन्द्रियैरेव निर्जितः ॥ १६ ॥ यदैव हि जनस्थाने राक्षसैर्वहुभिर्वृतः ॥ खरस्तु निहतो भ्राता तदारामो न मानुषः ॥ १७ ॥ य
दैव न गरीलंकां दुष्प्रवेशां सुरैरपि ॥ प्रविष्टो हनुमान् वीर्यात्तदैव व्यथिता वयं ॥ १८ ॥ क्रियतामविरोधश्च राघवेणेति यन्मया ॥ उच्यमा
नं न गृह्णासितस्येयं व्युष्टिरागता ॥ १९ ॥ अकस्माच्चाभिकामोऽसि सीतां राक्षसपुंगव ॥ ऐश्वर्यस्य विनाशाय देहस्य स्वजनस्य च ॥ २० ॥
अरुंधत्या विशिष्टां तारोहिण्याश्चापि दुर्मते ॥ सीतां धर्षयतामान्यां त्वया त्वसद्वशं कृतम् ॥ २१ ॥ वसुधाया हि वसुधांश्रियाः श्रीभर्तव
त्सला ॥ २२ ॥ सीतां सर्वानवद्यां गीमरण्ये विजने शुभां ॥ आनयित्वा तु तां दीनां छद्मनात्मस्वदूषणं ॥ २३ ॥ अप्राप्य तं चैव कामं मैथि
लीसंगमेकृतं ॥ पतिव्रतायास्तपसानूनं दग्धोऽसि मे प्रभो ॥ २४ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ व्युष्टिः फलं ॥ १९ ॥ सीतां प्रति अभिकामः का
मुकः ॥ २० ॥ मान्यां उपास्य देवतां ॥ २१ ॥ वसुधायाः सर्वक्षमावनिर्दर्शनभूतायाः वसुधां निदर्शनभूमिं एवं सर्वसौभाग्ययुक्तानां निदर्शनभूतश्रियोपनिर्दर्शनभूतां ॥ २२ ॥
छद्मना आनयित्वा आनीय ॥ आत्मस्वदूषणं स्वशब्दः स्वीयवाची आत्मनः स्वकुलस्य नाशनं कृतमिति शेषः ॥ २३ ॥ मैथिलीसंगमेकृतं तं कामं प्राप्य पतिव्रतायास्तस्या
स्तपसा नूनं निश्चयेन दग्धोऽसि ॥ मे प्रभो मे भर्तः ॥ २४ ॥